

decembar '92

novi glas

magazin HAK-a, program

4/1992

Drage prijateljice,
dragi prijatelji!

"Insajderi" — to su oni, ki čuju travu rast — su jur uptili, da u zadnjem času postoji uska suradnja HGKD-a i HAK-a. Zapravo je počela ova suradnja cvasti sa sekretarijati u isti prostorija. Hakovci pomažu pri uređivanju PUT-a, skupa se diskutira i dogovara politička linija, a početo od jeseni priredjuju obadvoja društva i skupni kulturni program.

Uzroki za to su različni. Jedan uzrok su premale prostorije HAK-a u Schwindgasse na četvrtom katu. Za već-ke priredebe se interesira jednostavno čuda već ljudi, nego ima na 4. katu mjesta, a zvana toga je bilo svenek problemov sa susjadi. A drugi uzrok je bila latentna "kriza" tradicionalnih tančenih večerov u pivnici.

Ostat ćedu redoviti termini na četvrtak, ali društva ćedu sada skupa pozvati na program i koordinirati svoje tradicionalne aktivnosti.

Dragi štitelji, u ruku držite prvo izdanje informativnoga foldera "**novi glas - aktualno**". Ovde Vam kanimo nuditi pregled najvažnijih aktualnih hrvatskih priredbov u Beču. Uz pregled terminov ćemo Vas informirati ali i o najnoviji aktivnosti društav. Čitat morete i stav društav k aktualnim problemom Gradiščanskih Hrvatov.

Ufamo se, da Vam se vidi ov način informiranja i da ćemo se viditi na koj toj priredbi!

koordinator za program
Jakov Zvonarić

Impresum: M, I, H:Hrvatski akademski klub
Schwindgasse 14/10, A-1040 Beč/Wien
tel. & fax: 0 222 - 505 71 06
glavni urednik/f. d. I. v.: Franjo Schruff
realizacija: uredn. novoga glasa i PUT-a, ekspedit: Regina Palatin

četvrtak, 3. XII. 92, 20⁰⁰
pivnica, Schwindg. 14

Krampusinja je pred vrati.
Mi isto svečujemo krampusa u pivnici!

muzika:

PAX

Po prvi put life: Naši novi krčmari!
Dojdi si je pogledat.

subota, 5. XII. 92, 13⁰⁰
pivnica, Schwindg. 14

Benefic-izlet u Slovačku
Gabčíkovo
Požon/Bratislava
gala-večer
u Dev. Novom Selu

odlazak: 13.00, IV., Schwindgasse 14
cijena za putovanje i gala-večeru s muzikom
normalna cijena: 800.-, za študente: 400.-

S ovim prinosom ćemo podupirati skupnu akciju HGKD-a i HAK-a "Pomožimo dici u Osijeku". Za tri velike čuvarnice u Osijeku kanimo kupiti obloke, da bi mogla dica opet pohadjati čuvarnice. S 120.000,- š ćemo pomoći 500 dici. Naši hrvatski prijatelji u Devinskom Novom Selu su pomogli, da idu skoro svi 800.- š Vašega prinosa za akciju "Pomožimo dici u Osijeku".

Za sve one, ki kanu i tako darovati za ovu akciju:
Konto br. CA 0024-83022/01, BLZ: 11000
"Čuvarnice/Kindergärten Osijek"

"Kad dođu moja dica iz čuvarnice, se već ne kanu s nami po hrvatsku" se tuži mnogo roditeljev zbog asimilacije dice u čuvarnici. Spodobnoga poznamo iz škole. U neki seli je tako, da se dica skoro ništ ne uču hrvatskoga u školi. Suprotivno. Ona dica, ka se doma po hrvatsku, već nisu pripravna, da se pominaju s roditelji na materinskom jeziku. Jezik škole i jezik tovarušev je u mnogi seli samo nimski. Roditelji se onda tužu na učitelje: "Škola i učitelji su krivi, da umira hrvatski jezik."

Mnogo učiteljev je opet konfrontirano s dicom, s kom se roditelji doma već nisu po hrvatsku. Najveći trud učiteljev onda

Hrvatski akademski klub

je održao 19. novembra 1992. svoju redovitu generalnu sjednicu. Člani društva su zaključili troja težišta za iduće djelatno ljeto: rasčišćenje problematike oko pineznoga podupiranja Gradiščanskih Hrvatov, postavljanje dvojezičnih seoskih tablic i borba za funkcionirajuće dvojezično školstvo u Gradišću. Generalna sjednica je u ovom smislu jednoglasno zaključila rezoluciju.

Novi odbor je izvan toga dostao i nalog, da se skrbi za poboljšanje odnosov s Hrvatskom, ki su u zadnje vreme nastali jako slabi.

Novi odbor

Hrvatskoga akademskoga kluba

predsjednik: Manfred Čenar, Dolnja Pulja
potpredsjednici:

Petar Lebenić, Veliki Borištof

Jakov Zvonarić, Mjenovo

tajnica: Kristina Karall, Veliki Borištof
blagajnik: Joži Buranić, Mjenovo

prošireni odbor:

Šurl Čenar, Dolnja Pulja

Martin Farkaš, Cindrof

Karin Gregorić, Frakanava

Richard Balogh, Filež

Katarina Dragšić, Klimpuh

Justina Hipšag, Filež

Jandre Palatin, Klimpuh

Agnjica Lebenić, Veliki Borištof

Franjo Šrujf, Uzlop

Silvija Vuković, Beč

Martin Prikosović ml., Beč

Petra Buranić, Mjenovo

Anita Čenar, Dolnja Pulja

ne more to nadoknaditi, ča su roditelji doma zamudili. Učitelji se onda tužu na roditelje: "Akose roditelji ne po hrvatsku, onda je sve zaman."

Istina leži vjerljivo u sredini. Ono dite, ko se doma nikada ne po hrvatsku, neće nikada znati po četiri ljeti škole tako dobro hrvatski kot ono, ko svaki dan doma čuje hrvatski jezik. Ali ako dite u školi ne čuje već hrvatskih riči, nego zna ju iz domi, onda je školovanje na hrvatskom jeziku izgubilo svoj smisao.

Ali zač neki roditelji uču svoju dicu samo nimski jezik? Zač se s dicom ne tako, kako su se njevi roditelji s njimi? Zač daju asimilantom tako jednostavne argumente kot: "Hrvati sami već ne kanu, da se očuva njev jezik!", "Asimilacija je čisto prirodna stvar, hrvatski jezik gaju samoneki ekstremisti i jugonostalgičari!" itd.?

Danas znamo, da asimilacija nije prirodna stvar. Asimilacija je sve nek posljedica nekoga pritiska. Prirodno je, naine, da se roditelji s dicom pominaju na tom jeziku, na kom su se i njevi rodi-

telji s njimi. Samo ako je pritisak okolice prevelik, ako okolica ne trpi hrvatski jezik, onda dođe do asimilacije. Ako ne moreš hrvatski jezik hasnovati na poslu, u trgovini, na finansijskom uredu, ako ga ne čitaš u dnevni novini, ako ga ne čuješ cijeli dan na radiju i u televiziji, ako ne gledaš hrvatske filme, ako ne stoji na mliku "mliko" nego "Milch" i ako na "pampersi" ne stoji "plenice", onda postoji pritisak asimilacije.

U Gradišću i Beču je hrvatski jezik jako reduciran. U mnogi seli je zaistinu tako, da se mlađa generacija skoro već ne po hrvatsku. Ki ipak očuva svoj jezik, ta to ne djela zato, kad je to po sebi razumljivo, nego zbog toga, jer je kapirao, da je to važno i da je potreban aktivni angažman za očuvanje jezika.

Pred sedamdesetimi ljeti si nijedan nije morao trapiti glavu, je li kani očuvati hrvatski jezik u selu. Svi su se automatski po hrvatsku, kot danas morebit još u neki seli sridnjega Gradišća.

Ali asimilacija nije jedini put, neophodna sudbina za jezičnu manjinu.

Ugarska manjina u Sloveniji je dobar primjer zato, kako je moguće i u današnje vreme, u vreme satelitov i kabelne televizije, očuvati manjinski jezik.

Kako to, cete se pitati?

Cisto jednostavno. Ugri u Sloveniji i slovenska vlada su spoznali, da tribo svaka manjina svoj dvojezični teritorij. U dvojezičnom teritoriju mora sve biti dvojezično. Sada bi si mogli misliti, da je ugarska manjina bogzna kako velika. Ali ni to ne odgovara. Ugrov u Sloveniji je oko 10.000, to je oko treti dio Gradiš-

Dvojezičnost mogla funkcioni

čanskih Hrvatskih regija, kade žive ča nudja javna ugarskom jeziku. Oglas je na održavanja skoga programa ugarske tajevine.

ponudu. A obadvi jezik stanovnici Pre med njimi sa školi uču običajno, ar to bi u tom kraju. Jasno: "Mi Hrvatski". Na to Utopija za Gradišća.

t bi nirat!

Hrvatov. U Prekmurju, to je kade živu Ugri u Sloveniji, je sve u javnosti, na slovenskom i na om jeziku. Svaki javni natpis, svaki na obadvi jeziki. Šest ur ugarskih programa na radiju dnevno (!) i tajedne novine kompletiraju

dvojezično počne u čuvarnici, nastavi u školi itd. Onda ćedu sigurno i svi roditelji biti pripravni, da se s dicom i po hrvatsku.

Hrvatski jezik mora biti ravnopravan u javnosti. Model Ugrov u Sloveniji jako jasno kaže, kako lako je moguće, ako svi to kanu.

Gradišće ima veliku šansu u tom, ako ide u skupnu Evropu kot multikulturalna zemlja. Bogatstvo Gradišća je u većjezičnosti. Sadašnja diskusija u vezi sa školskim zakonom je dobra prilika, da se realizira model dvojezičnosti u Gradišću. Dvojezični kraji moraju i nadalje ostati dvojezični. U dvojezični seli moraju sva dica učiti obadva jezike u osnovnoj i u glavnoj školi. A na svakoj gimnaziji — uz našu dvojezičnu gimnaziju u Borti — mora biti i dvojezičan razred.

Istotako će biti važno, da se skrbimo za dvojezičnu gimnaziju u Beču. Zadnja brojida je pokazala, da živi sve veći dio Gradišća.

A cijeli školski sistem je na dvojezičnih Hrvatov u Beču. Injim i nevojici moramo nuditi dvojezičan odgoj. Dosadašnji tečaji HGKD-a su važni, ali ipak samo kapljica u morju. Zapravo bi morali i u Gradišću razumiti, da neće biti moguće očuvati gradišćansko-hrvatsku narodnu grupu, ako Beč ne bude funkcionirao kot dvojezični intelektualni i gospodarstveni centar Gradišćanskih Hrvatov. Franjo Schruiff

DER STANDARD, 21/22. 11. 1992, STR. 6
O GENERALNOJ SJEDNICI HAK-A

Alarm der Kroaten: Lage der Volksgruppe ernst

Eisenstadt — Über die dramatische Situation der kroatischen Volksgruppe in Österreich, die hauptsächlich im Burgenland wohnt, können auch nicht hinwegtäuschen, daß sich bei der Volkszählung des Vorjahres wieder mehr Angehörige zur kroatischen Umgangssprache bekannt haben. Dies stellte der Kroatische Akademikerklub fest, der dieser Tage seine Generalversammlung abgehalten hat. In einer Resolution sind die Sorgen aufgezählt.

• Die Schule. Das derzeitige Prinzip des zweisprachigen Unterrichts in zweisprachigen Gebieten soll bleiben. Die Trennung von Schülern, die für den zweisprachigen Unterricht angemeldet werden, von jenen, die abgemeldet werden, hätte eine Ghettosierung der Sprache zur Folge.

• Die Förderung. Obwohl die

Kroaten beispielsweise den Slowen in Österreich zahlenmäßig überlegen seien, bekommen die Slowen weit mehr (das Sechsfache) an finanzieller Förderung. Als besonders bedauernswert wird die Tatsache empfunden, daß das Bundeskanzleramt die Volksgruppenförderung für 1992 bis dato zurückgehalten habe. Aktivitäten hätten daher über Zwischenkredite finanziert werden müssen.

• Die Ortstafeln. Die Bundesregierung solle endlich eine entsprechende Verordnung erlassen. Schließlich bestehe Klarheit darüber, vor welchen Orten und mit welchem Wortlaut sie aufgestellt werden sollten.

• Die Förderung. Obwohl die

(red) Kommentar Seite 36

DER STANDARD, 21/22. 11. 1992, STR. 36
O SITUACIJI HRVATOV PRILIKOM SJEDNICE HAK-A

Singend und tanzend

Karl Danninger

Natürlich singen die Kroaten und die Slowenen und die Magyaren und die Tschechen auch schön. Aber das tun auch die Innviertler und die Montafoner. Aber würde jemandem einfallen, die Innviertler und die Montafoner immer nur Volkslieder singend und Reigentänze aufführend darzustellen?

Kaum. Denn sie gehören ja nicht zu jenen Volksgruppen in Österreich, die man gemeinhin als Minderheiten bezeichnet.

Bei der letzten Volkszählung stellte sich heraus, daß sich ein Trend umgekehrt hat, der für die ethnischen Minderheiten in Österreich Böses ahnen ließ. Nun aber, so hören wir von den Statistikern, bekennen sich — erstmals seit langem — wieder mehr Österreicher zu ihrer kroatischen, slowenischen, magyarischen oder tschechischen Umgangssprache.

Hurra, könnte man rufen, wenn einem am Erhalt der Vielfalt gelegen ist.

Doch der Jubel wäre seicht, wollte man es bloß beim Jubel belassen. Denn was tut Österreich denn schon Großes für seine Volksgruppen? Gut, man mag auf die paar Schulen hinweisen, die ihnen gewährt sind, auf den zweisprachigen Unterricht, der ihnen ermöglicht wird. Aber sonst?

Am besten überprüfbar ist die Gedankenlosigkeit den ethnischen Minderheiten gegenüber anhand der Art und Weise, wie diese Minderheiten in der Öffentlichkeit — vom ORF angefangen — dem sogenannten Mehrheitsvolk präsentiert werden: als liebe, Volkslieder singende und Reigentänze aufführende Menschen, die man schon alibihaber liebhaben muß. Daß diese Menschen auch in einem beinharten Berufs- und Lebenskampf — fern von Moik- und Hias-Image — stehen, kommt einem da nicht in den Sinn. Ist ja auch leichter so.

četvrtak, 10. XII. 92, 20⁰⁰

pivnica, Schwindg. 14

Svi znate, da egzistira, svi ste ga imali u ruka, kod nekih je jur poderan, a sada ćemo ga oficijalno predstaviti:

naš

GRADIŠČANSKOHRVATSKO-HRVATSKO-NIMŠKI

RJEČNIK

Rječnik ćedu predstaviti Božidar Finka iz Hrvatske i Joško Vlašić iz Gradišća

— muzika i bife —

četvrtak, 17. XII. 92, 20⁰⁰

Gino & Maria, Schleifmühlsg.

Imaš i Ti dost dosadnih božičnih svetačnosti u programu? Onda dođi na našu svetačnost, da se zadnji put u ovom ljetu još jednoč razveselimo.

Dođi na hakovsku

Božićnu svetačnost

Naš stari prijatelj, "stara Hrvatino" Gino će skuhati tipičan hrvatski božićni meni: scampi, ligne, frutti di mare...

prosimо za rezervacije i narudžbe: 0 222 - 505 71 06

nedilja, 13. XII. 92, 15⁰⁰

Wirerstr. 4, Sv. Anton

Školska sekcija HGKD-a poziva na

Adventska svetačnost

Po svetačnoj maši ćedu dica iz tečajev predstaviti predbožićni i božićni program.

kalendar

* četvrtak, 3. dec. 1992, 20.00

Krampus s PAXI
IV., Schwindgasse 14 (pivnica)

* subota, 5. dec. 1992, 13.00

izlet u Slovačku, gala večer
(sastanak: IV., Schwindg.)

* četvrtak, 10. dec. 1992, 20.00

predstavljanje rječnika
IV., Schwindgasse 14 (pivnica)

* subota 12. dec. 1992, 20.00

Hakovski večer svih generacija
Gradišće, Cindrof, krčma Kruisz

* nedilja, 13. dec. 1992, 15.00

Adventska svetačnost
X., Wirerstraße 4, fara Sv. Anton

* četvrtak, 17. dec. 1992, 20.00

Božićna svetačnost
IV., Schleifmühlsgasse (Gino e Maria)

HRVATSKI AKADEMSKI KLUB DVR.: 0557340
A-1040 BEČ, SCHWINDG.14/10 TEL 505 71 06

Dr. Nikola Benčić

Waldhoferweg 8
A - 7000 Željwzno/Eisenstadt

DRUCKSACHE

Verlagspostamt & Erscheinungsort: 1040 Wien
P. b. b.

ost bi onirat!

ćanskih Hrvatov. U Prekmurju, to je regija, kade živu Ugri u Sloveniji, je sve ča nudja javnost, na slovenskom i na ugarskom jeziku. Svaki javni natpis, svaki oglas je na obadvi jeziki. Šest uri ugarskoga programa na radiju dnevno (!) i ugarske tajedne novine kompletiraju

dvojezično počne u čuvarnici, nastavi u školi itd. Onda ćedu sigurno i svi roditelji biti pripravni, da se s dicom i po hrvatsku.

Hrvatski jezik mora biti ravnopravan u javnosti. Model Ugrov u Sloveniji jako jasno kaže, kako lako je moguće, ako svi to kanu.

Gradišće ima veliku šansu u tom, ako ide u skupnu Evropu kot multikulturalna zemlja. Bogatstvo Gradišća je u veće jezičnosti. Sadašnja diskusija u vezi sa školskim zakonom je dobra prilika, da se realizira model dvojezičnosti u Gradišću. Dvojezični kraji moraju i nadalje ostati dvojezični. U dvojezični seli moraju sva dica učiti obadva jezike u osnovnoj i u glavnoj školi. A na svakoj gimnaziji — uz našu dvojezičnu gimnaziju u Borti — mora biti i dvojezičan razred.

Istotako će biti važno, da se skrbimo za dvojezičnu gimnaziju u Beču. Zadnja brojida je pokazala, da živi sve veći dio Gra-

ponudu. A cijeli školski sistem je na obadvi jezici. Zato su skoro svi 20.000 stanovnika Prekmurja dvojezični, iako je med njimi samo 10.000 Ugrov. Svi se u školi uču obadva jezike. Odjaviti se ne moru, ar to bi škodilo općoj dvojezičnosti u tom kraju. U medjuvrimenu je svim jasno: "Mi Prekmurci, mi smo dvojezični!". Nato su i Ugri i Slovenci gizdavi. Utopija za Gradišće? Sigurno ne, ako se

dičanskih Hrvatov u Beču. Injim i njevoj dici moramo nuditi dvojezičan odgoj. Dosadašnji tečaji HGKD-a su važni, ali ipak samo kapljica u morju.

Zapravo bi morali i u Gradišću razumiti, da neće biti moguće očuvati gradišćanskohrvatsku narodnu grupu, ako Beč ne bude funkcionirao kot dvojezični intelektualni i gospodarstveni centar Gradišćanskih Hrvatov. Franjo Schruif

DER STANDARD, 21/22. 11. 1992, STR. 6

O GENERALNOJ SJEDNICI HAK-A

Alarm der Kroaten: Lage der Volksgruppe ernst

Eisenstadt — Über die dramatische Situation der kroatischen Volksgruppe in Österreich, die hauptsächlich im Burgenland wohnt, könne auch nicht hinwegtäuschen, daß sich bei der Volkszählung des Vorjahres wieder mehr Angehörige zur kroatischen Umgangssprache bekannt haben. Dies stellte der Kroatische Akademikerklub fest, der diesen Tage seine Generalversammlung abgehalten hat. In einer Resolution sind die Sorgen aufgezählt.

• Die Ortstafeln. Die Bundesregierung solle endlich eine entsprechende Verordnung erlassen. Schließlich bestehe Klarheit darüber, vor welchen Orten und mit welchem Wortlaut sie aufgestellt werden sollten.

• Die Förderung. Obwohl die

Kroaten beispielsweise den Slowenen in Österreich zahlenmäßig überlegen seien, bekommen die Slowenen weit mehr (das Sechsfache) an finanzieller Förderung. Als besonders bedauerwert wird die Tatsache empfunden, daß das Bundeskanzleramt die Volksgruppenförderung für 1992 bis dato zurückgehalten habe. Aktivitäten hätten daher über Zwischenkredite finanziert werden müssen.

• Die Schule. Das derzeitige Prinzip des zweisprachigen Unterrichts in zweisprachigen Gebieten soll bleiben. Die Trennung von Schülern, die für den zweisprachigen Unterricht angemeldet werden, von jenen, die abgemeldet werden, hätte eine Ghettosierung der Sprache zur Folge.

(red) Kommentar Seite 36

DER STANDARD, 21/22. 11. 1992, STR. 36

O SITUACIJI HRVATOV PRILIKOM SJEDNICE HAK-A

Singend und tanzend

Karl Danner

Natürlich singen die Kroaten und die Slowenen und die Magyaren und die Tschechen auch schön. Aber das tun auch die Innviertler und die Montafoner. Aber würde jemandem einfallen, die Innviertler und die Montafoner immer nur Volkslieder singend und Reigentänze aufführend darzustellen?

Kaum. Denn sie gehören ja nicht zu jenen Volksgruppen in Österreich, die man gemeinhin als Minderheiten bezeichnet.

Bei der letzten Volkszählung stellte sich heraus, daß sich ein Trend umgekehrt hat, der für die ethnischen Minderheiten in Österreich Böses ahnen ließ. Nun aber, so hören wir von den Statistikern, bekennen sich — erstmals seit langem — wieder mehr Österreicher zu ihrer kroatischen, slowenischen, magyarischen oder tschechischen Umgangssprache.

Hurra, könnte man rufen, wenn einem am Erhalt der Vielfalt gelegen ist.

Doch der Jubel wäre seicht, wollte man es bloß beim Jubel belassen. Denn was tut Österreich denn schon Großes für seine Volksgruppen? Gut, man mag auf die paar Schulen hinweisen, die ihnen gewährt sind, auf den zweisprachigen Unterricht, der ihnen ermöglicht wird. Aber sonst?

Am besten überprüfbar ist die Gedankenlosigkeit den ethnischen Minderheiten gegenüber anhand der Art und Weise, wie diese Minderheiten in der Öffentlichkeit — vom ORF angefangen — dem sogenannten Mehrheitsvolk präsentiert werden: als liebe, Volkslieder singende und Reigentänze aufführende Menschen, die man schon alibihalber liebhaben muß. Daß diese Menschen auch in einem beinharten Berufs- und Lebenskampf — fern von Moik- und Hias-Image — stehen, kommt einem da nicht in den Sinn. Ist ja auch leichter so.